

Zborov 2. 7. 2017

Dobrý den, Vážené dámy, Vážení pánové, účastníci stého výročí bitvy u Zborova.

Dnes uplynulo již sto let od událostí, na které zde vzpomínáme.

Za tu dobu vyrostlo pět generací a mezi námi už není jediného člověka, který by tyto události zažil, a mohl o nich mluvit.

Je proto třeba se ptát.

Co zbylo z ideálů a hodnot, těchto statečných padlých, kteří zde leží na hromadě a jejichž kosti zde práchnivějí v hrůzném objetí zmrzačených těl zasypaných hlínou?

Mělo to smysl?

...a odpověď?

Tu odpověď nám, ale nikdo nedává. Mrtví neumí mluvit, jen mlčky hledí svýma prázdnýma očima na nás živé, vyčítavě? Možná tázavě? ...snad přísně?

Těžko říci, co by mrtví řekli, kdyby mohli... nebo kdyby snad chtěli, možná ani nejsme hodni jejich odpovědi.

Jako by mlčky říkali, ne my, ale ty živý, ty odpověz!!! Zde na bojišti se ptáme my!!!
Mlčky..., ale o to důrazněji!

Mělo to všechno smysl??? Měla, naše smrt smysl?

Naše mladá těla tu na hromadě hnijí již sto let, daleko od domova, daleko od vlasti, od našich blízkých – suchá větev rodu bez ženy a potomků.

...a ty se zde ukážeš? ...kytku položíš?

Proč?

Proč si vážil tuto dalekou cestu sem k nám, k hromadě mrtvol sto let starých?

Co zbylo z ideálů Zborova, pro které jsme obětovali své životy? ...a nejen my, vždyť naši bratři leží na bojištích Francie, v Itálii, Srbsku, Rumunsku, Polsku až po nejvzdálenější kouty chladné ruské Sibiře, často bez hrobu, bez kříže, bez vzpomínky.

Kde je to Československo, které jsme právě zde vybojovali a za něj obětovali své mladé životy?

Co se s ním stalo??? Co ty sám jsi pro něj udělal???

Zde, na krvi zbrocené půdě Zborova, před těmito mrtvými, zde dámy a pánové neobstojí žádné výmluvy, žádné omluvy, žádné lži.

Co odpovědět?

Já, já přišel za Vámi, z úcty, ...s pokorou, ...a snad i s prosbou o požehnání, jsem-li hoden je od vás žádat.

Z úcty

Z úcty proto, že Vy jste šli do útoku za naše Československo, které v té chvíli žilo jen ve vašich srdcích a hlavách.

Vy jste věděli, že stát, ke kterému přináležíme a vlast ve kterou věříme, jsou záležitosti často zcela jiné, že stát je dům – budova, ale vlast je domov a dům se stane domovem, až našim citovým poutem k němu – ničím jiným!!!

Vy jste věděli, že naši vlast, kterou nosíme v srdci, nám nikdo nemůže vzít – žádný režim, žádný úředník, žádný politik – nikdo. Záleží jen a jen na naší odvaze, statečnosti a morálních zásadách, zda jsme či nejsme ochotni s tím něco dělat.

Odvaha a statečnost – to není romantismus, to není naivita, to není malicherné a zbytečné riskování ztráty života. Znamená to překonat svůj strach a fobie, které nám stojí v cestě za cílem, morálně natolik důležitým, že se ho nemůžeme vzdát a nemůžeme před ním utéct.

Vaším cílem bylo vybojování svobodného Československa – bez kompromisů. Nikdo z vás nechtěl zemřít mladý, smrtelně zmrzačen brutálním způsobem na bojišti, jak se v literatuře často říká - heroickou smrtí – přesto jste překonali svůj strach, přihlásili se dobrovolně nejen do armády, ale i do útoku a i přes nedostatečně vyzbrojení, vyskočili jste ze zákopů a splnili svůj úkol, svůj cíl i za cenu ztráty vlastního života.

Vy jste věděli, že skutečné vlastenectví je základní morální hodnota každého jednotlivého člověka, které se žije každým dnem, okamžikem i každým skutkem.

Vy jste věděli, že vlastenectví je osobní vědomí odpovědnosti, povinnosti a zodpovědnosti každého člověka k vlasti, ...což znamená, dle svých sil odpovědně hodnoty po předcích přebírat, osobní povinnosti je rozvíjet a zodpovědně je předávat dál nové generaci.

Vy jste věděli, že skutečné vlastenectví je životní cesta, mnohdy trnitá, mnohdy svízelná a bolestivá, ale jediná pevná a rovná.

S pokorou

S pokorou, protože Vy jste obětovali to nejcennější a položili život za naši vlast -

Československo, přestože Vy jste v ní nikdy neměli šanci prožít byt' i jediný den.

S pokorou proto, že my jsme pozapomněli, že pro vlast a za vlast se musí aktivně pracovat a bojovat každý den, ať už s nespravedlivým režimem státu, se lží, se špatnými zákony, s neschopností nebo leností úředníků, s korupcí, či se všeho schopností politiků a i proto bylo možné Československo rozdělit a rozkrást.

S pokorou proto, že jsme zapomněli základů a hodnot našeho státu – naší vlasti – našeho Československa. ...a jak Tomáš G. Masaryk říkal, státy se udržují těmi ideály, kterými vznikly. Česká a Slovenská republika nevznikla vůlí většiny, vznikla dělením politických koryt politiky. Vznikla vlastizradou a popřením toho, pro co jste Vy bojovali.

S pokorou proto, že jsme zapomněli morálních hodnot, a proto nám ani nevadilo a jak se zdá, dosud nevádí, ukrást jeden za státních symbolů československé republiky – státní vlajku a vydávat ji za Českou.

...a co víc??? Ve školách, dámy a pánové, učíme malé děti nemorální lež, že toto je Česká vlajka!!! Nikdy nebyla!

S prosbou o požehnání

Nežádám od Vás požehnání pro sebe,

žádám Vás o požehnání pro naši vlast – Československo, abychom našli sílu nejen k sjednocení našich zemí, ale především, abychom našli znovu ty hodnoty, za které jste bojovali a položili své životy, aby nám nestačilo jen pasivně u piva vzpomínat nebo alibisticky kytku či věnec někde položit, ...aby opět platilo to, co platit mělo a má – sokolský slib napříč všemi generacemi:“Mrtví, živí, nerození dosud, v bratrstvím vroucím neseme svůj osud, nechť silná těla, vede silný duch, svobodou, pravdou spjat je k druhu.“

Žádám o požehnání pro učitele a rodiče, aby opět našli morální hodnoty, sílu a odvahu a učili naše děti těmto skutečným hodnotám, na kterých stálo naše Československo a aby tak i ony cítili, že vlast se nemění s občankou státu, který nám někdo vnutí.

Žádám o požehnání pro Ukrajinu a Rusko, aby našli společně mírové řešení svých problémů a obnovili slovanskou vzájemnost, pomoc a bratrství.

Bratři legionáři a sokolové,

Ne Vy, Vy nejste mrtví, vy jste i sto let po své brutální smrti u Zborova živější, než my živí kdy budeme.

S nehynoucí úctou a pokorou se Vám Orlům mezi slepicemi klaním.

Děkuji za pozornost.

Autor: Josef Ryšánek, člen Československého výboru, sokol – župy Komenského ve Zlíně, člen aktivních záloh dobrovolných armády České republiky (od jejich založení v roce 2004).